

ofte denne Sag der er bleven forhandlet. Commissionen har imidlertid Grund til at antage, at Dusstet om at indlemmes i Stadens Brandforsikkring ikke længer i den Grad næres af Eiendomsbesidderne i Forstæderne som tidligere, efterat det af Forhandlingerne om denne Sag er blevet dem klart, at dette Duste i alt Fald ikke kunde opfyldes uden under saadanne nærmere Betingelser og med saa væsentlige Modificationer med Hensyn til Assurancepræmien, at denne i Virkeligheden vilde blive lig med den Præmie, der nu af dem erlægges til Landets almindelige Brandforsikkring, medens de paa den anden Side vilde miste den Frihed, hvoraf de nu ere i Besiddelse, at kunne forsikre deres Bygninger, hvor de vilde, eller, hvis de troe, at dette bedre svarer Regning for dem, undlade at holde deres Bygninger forsikrede. For Brandvæsenets Vedkommende er det, naar Udgifterne til samme fremtidig udredes paa den af Commissionen foreslaaede Maade, aldeles ligegyldigt, om Forstæderne indlemmes under Kjøbenhavns Brandforsikkring eller ikke. Det er, som ovenfor bemærket, allerede nu vedtaget, at der af Bygningerne i Forstæderne udredes det samme Bidrag til Brandvæsenets Udgifter, nemlig 4 Skilling af hvert 100 Rd., hvortil Bygningerne ere forsikrede eller taxerede til Assuranceværdi, som Commissionen har foreslaaet bragt til Anvendelse med Hensyn til Udredelsen af Udgifterne til Brandvæsenet for Bygningerne her i Staden. Hvor og hvorledes Eierne i Forstæderne vilde holde deres Bygninger forsikrede mod Stadsfare, er derimod en Brandvæsenet som saadant vedkommende Sag. Af samtlige foransførte Grunde har Commissionen troet at kunne undlade at fremsætte noget Forslag angaaende Forstædernes Indlemmelse under Stadens Brandforsikkring, og den har dertil fundet saa meget mere Anledning, som det er at forudsæe, at Inddragelsen af dette Punkt i Sagen om Omdannelsen af Kjøbenhavns Brandvæsen i høi Grad vilde opholde og vanskeliggøre Løsningen af denne Opgave, der maa ønskes tilendebragt i den kortest mulige Tid.

Derimod finde Commissionens Medlemmer Larsen og Collstrop, at der er Anledning til at stille Bygningseierne indenfor Boldene

paa lige Fod med Bygningseierne udenfor Boldene forjaavidt, at det bør staae hene, ligesom det nu staaer disse, frit for at lade deres Bygninger forsikre, hvor de finde for godt, eller at lade dem være usforsikrede. At dette er en naturlig Ret for Bygningseierne kan ikke nægtes, og om end det kan forsvares, at man i sin Tid for at staae en Brandforsikkring tilveie eller for at opnaae visse andre Formaal har anseet det fornødent at tvinge samtlige Bygningseiere til at indtræde i et indbyrdes Brandforsikkringselskab (hvilket dog først skete ved Anordningen af 17de Juli 1795 § 8, da Indtrædelsen i Kjøbenhavns Brandforsikkring indtil den Tid havde været frivillig), saa er der nu under Brandforsikkringsvæsenets fremskredne Udvikling ikke længer Anledning dertil. Det har derfor ogsaa gjentagne Gange været under Forhandling i Rigsdagen at hæve den lignende Tvang, som paahviler Kjøbstadbygningernes Eierne. Det vil muligvis stille sig saaledes, at ingen eller kun ganske faa Bygningseiere i Kjøbenhavn vilde udtræde af Bygningsbrandforsikringen, men Tilladelsen dertil bør ligesom fuldt gives, idet det maa overlades til Eierne selv at afgjøre, hvad de bedst ere tjente med. Et hertil sigtende Forslag tilligemed de nærmere Bestemmelser, som ansees fornødne og hjemlede i Analogierne af Brandforsikkringsanordningen for Landet af 29de Februar 1792 § 12 og Lov af 8de Marts 1856, findes fremsat i Udtast til Lov om Brandvæsenets Ordning § 20 h, hvorhos det er udtalt, at Udtrædelse af Brandforsikringen ikke bør kunne finde Sted, saalænge der paahviler Interessenterne i denne en Forpligtelse til at afholde samtlige Omkostninger ved Brandvæsenet i Kjøbenhavn.

Commissionens øvrige Medlemmer kunne ikke tiltræde det af Mindretallet stillede Forslag, som de iøvrigt ikke finde Anledning til videre at imødegaae, da de ikke antage, at Forslaget staaer i nogen saadan Forbindelse med Sagen om Brandvæsenets Ordning eller det Commissionen i det Hele overdragne Hverv, at der kan være Høie til at opholde Tilendebringelsen af Commissionens Forhandlinger ved en nærmere Behandling af dette Forslag, hvorom det i ethvert Fald vilde